MAGNUM LEGENDARIUM AUSTRIACUM (PARS I: 1.1. 14.2.)

Melk, 1. Hälfte 13. Jh. Seite 106v

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=8999
Copyright: Melk, Benediktinerstift

uas mundum ad sup̄ ueniendum sp̄u sc̄o. Et dixit ad arthemiā. filia. crede in dm̄ pa
trem omnipotentem. 7 in ih̄m xp̄m filiū eius unicū dn̄m nr̄m. Tunc diabolus excla
mauit dicens. O cyriace. si hinc me eicis. in psidā te faciam uenire. Dic̄ ad eū cyriac̄.
In nomine dn̄i n. i. x̄ exi. Tunc clamans arthemia p̄ p̄m nom̄. quia uideo de longe
dn̄m quē tu p̄dicas beate cyriace. Tunc tenentes manū eius beatus larḡ 7 smaragd̄.
leuauerūt eam. Alia aūt die secdm̄ ꝯsuetudinem cathezizauit eam. 7 allata aqua
benedixit sc̄s cyriacus 7 baptizauit eā presente matre sua serena aug̃ta. Abeode
dicebat serena filie sue. ut fideliter amaret religionem xp̄ianam. Post menses uº x.
7 annos uº. explicata fabrica thmarū cum gl̃ia. cep̄ diocletian̄ augtus habē cyria
cum diaconem bene. 7 donauit illi domū. 7 hoc p̄cepit ut securus uiueret in ur
be roma. faciente serena aug̃ta uxore diocletiani. Post paucum uº temp̄ uenit
legacio a rege psarum ad diocletianum augtum ut cyriacum diaconē ad se dirigeret.
quia filia eius a demonio uexabatur. Tunc diocletianus augtus uidens tantā supplica
cionem regis saporis psarum. p̄cep̄ serene uxori sue 7 rogauit ad se uenire cyriacum
diaconem. Cum uenisset cyriacus ad serenam augtam. dixit ei legationem sapor̄
regis psarum. sicut dixerat ei diocletianus augustus maritus suus. Tunc dixit cyri
acus diaconus. Cum auxilio dn̄i mei ih̄u xp̄i saluatoris. uadam secur̄.

Eodem tempe serena augta xp̄ianissima. dedit omne uehiculum uł necessaria
que opus fuerant in naui. 7 cum eo largus 7 smaragdus p̄rexerunt usq; ad psi de
partes. Milites ergo cum ueredis ibant. beatus uero cyriacus cum baculo suo p̄ri
p̄ueniebant ad mansionem. usq; dum p̄uenirent ad regem psarum nomine saporē.
Et cum p̄sentati fuissent cyriacus diaconus. 7 largus 7 smaragdus. dixit ad eos rex.
Quis ex uob dicitur cyriacus diaconus? Et cognouit quis eēt diaconus. Tunc
sapor rex adorauit sc̄m cyriacum. quem rogauit ut introiret in cubiculum ad
filiam eius nomine iobiam. Eadem hora exclamauit diabolus ex ore puelle. dixitq;
ad cyriacum. Quid est cyriace? R̄ cyriacus. In nomine dn̄i mei ih̄u xp̄i p̄cipio tibi
inmunde sp̄s exi. ut iam non reuertaris in eam. R̄ diabolus. fatigatus es. Cyriac̄
R̄. Ego exiui in nomine dn̄i ih̄u xp̄i. cui auxilio gubernat̄ sum 7 gubernor. non
fatigatus sum. sed in omnib; gubernatus. Dixit ei diabolus. Tamen ego te p̄du
xi ad quod uolui. Cyriacus diaconus cum uidisset puellam fatigari. piecit se
in pauimentum orans. 7 flens 7 dicens. Impat tibi dn̄s ih̄c xp̄c quem confessus es.
ut exeas. R̄ diabolus. Da michi uas ubi ingrediar. Sc̄s cyriacus diaconus dixit.
Dn̄s ih̄c xp̄c d̄s de d̄o. ip̄e tibi impat ut exeas. Et ecce ululatu magno cum clamo
re expumans 7 clamans dicebat in aere ip̄e diabolus. O nom̄ terribile quod me
coartat exire. Ab eadem hora salua facta est iobia. Tunc beatus cyriacus dix̄ ei.
Tu crede in filium dei. 7 semp̄ sana eris. R̄ iobia. Ego credo in dn̄o ih̄u xp̄o quem
p̄dicas. Et fecit eam catecuminam more solito. 7 cathezizauit eam. Et allata
aqua deposuit eam nudam in concam argenteam. 7 benedixit aquā. 7 dixit ei.